

Underbilag til Bilag 2.

Chefen for Statspolitiet.

København, den 18. Februar 1928.

Til Justitsministeriet.

Under Henvisning til Ministeriets under 15. d. M. modtagne Skrivelse (Brev Nr. 2632 J. 3. K. 1927 Nr. 835), hvori anmodes om en Udtalelse med Hensyn til min Stilling til den ved § 7 i Forslaget til Lov om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m. foreslaaede Ændring til Opholdsbøger, skal jeg i Tilslutning til min Skrivelse af 28. September f. A. (Jm. 3. K. 1927 Nr. 610) udtale følgende:

Opholdsbogssystemet var i Tidsperioden før 1914 kommet i Forfald. Opholdsbøgerne udstedtes paa forskelligt Grundlag i de forskellige Jurisdiktioner, og der blev ikke øvet tilstrækkelig Kritik med Hensyn til Legitimation og Bevis for Arbejde. Ligeledes førtes der ingen Kontrol med Bøgerne, saaledes at der blandt andet var let Adgang til for samme Person at faa flere Bøger udstedt.

Der skete derfor for at skaffe en Forbedring i hele dette Forhold en Indstilling herfra, paa Grundlag af hvilken Justitsministeriet under 24. Juni 1914 bestemte, at alle Opholdsbøger skulde udstedes af Statspolitiet, der fører Register over Ihændehavere af samtlige Opholdsbøger. Paa denne Maade blev Kontoret her Centralsted for samtlige Opholdsbøger, hvilket medførte: ensartet Grundlag i samtlige Jurisdiktioner for Udstedelse af Opholdsbøger, skærpet Kontrol med Hensyn til Misbrug af Opholdsbog eller Benyttelse af falsk Legitimation, bedre Kontrol med Hensyn til Opgivende om Arbejde, dettes Art og Varighed, samt Opretelse af et Centraloplysningssted med Hensyn til de enkelte Bogindehaveres Plads og Opholdssted til enhver Tid.

Denne centraliserede Ordning har i Tidens Løb kunnet medføre en Sigtning indenfor de herværende Udlændinges Kreds, saaledes at de daarlige Elementer blandt disse har kunnet fjernes, hvad der særlig under Krigen og de nærmest derefter følgende Aar efter min Formening har været af stor Værdi for Landet.

Ved Pas- og Visumtvængens Indførelse i Aaret 1917, hvorefter Udlændinge fra viseringspligtige Lande kun maatte rejse hertil og tage Arbejde her efter forud givet Tilladelse, medførte den i den Anledning ligeledes her paa Kontoret førte Registratur over disse Udlændinge, at denne Registratur i nogen Grad for visse Udlændinges Vedkommende blev sideløbende med Opholdsbogsregistraturen, og efter at Visumtvængen for adskillige Landes Vedkommende senere igen er blevet hævet, har alligevel Bestemmelserne senest i Lov Nr. 80 af 31. Marts 1926 §§ 6 og 7 for disse Landes Vedkommende medført, at de paagældende arbejdssøgende Udlændinges Pas faar en Paategning om Arbejde i Lighed med, hvad de tidligere fik under Form af Visum, saaledes at den i den Anledning her førte Registratur ogsaa til en vis Grad er sideløbende med Opholdsbogsregistraturen og derfor noget overflødig, selv om man naturligvis gennem det dobbelte System vinder en vis forøget Kontrol.